

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **P. B.**, narozený dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 3. 2021, č. j.: MD-6789/2021-160/4, a ze dne 26. 3. 2021, č. j.: MD-6789/2021-160/5

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2021, č. j.: MD-6789/2021-160/4, se zamítá.
- II. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2021, č. j.: MD-6789/2021-160/5, se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2021, č. j.: MD-6789/2021-160/4, jímž bylo podle ustanovení § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 19. 11. 2020, č. j.: MHMP 1762108/2020/Ško, jímž byl žalobce uznán vinným z dopravního přestupku, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč. Současně se žalobce včasnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2021, č. j.: MD-6789/2021-160/5, jímž ve spojení s usnesením Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 14. 1. 2021, č. j.: MHMP 52612/2021/Ško, nebylo vyhověno žalobcově žádosti dle ustanovení § 24 odst. 2 s.ř. o určení neplatnosti doručení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 19. 11. 2020, č. j.: MHMP 1762108/2020/Ško, jímž byl žalobce uznán vinným z dopravního přestupku.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný věci posoudil nesprávně, rozhodnutí jsou nicotná, z různých důvodů, z velké části nezaviněných, si nestihl zásilku vyzvednout včas, roku 2020 panovala obtížná situace plná mnohých omezení, poštovní přepážky byly přetížené, hrozilo riziko přenosu infekce, podání nebylo navíc učiněno příliš dlouho po konci lhůty; pošta zásilku s rozhodnutím dodala do domovní schránky až týden po jeho doručení fikcí, čímž byl zkrácen na odvolací lhůtě; nebylo dostatečně odůvodněno, zda nejsou dány předpoklady pro uplatnění dozorcích či mimořádných opravných prostředků, mimořádné opravné prostředky měly být aktivovány; prvostupňové rozhodnutí o spáchání přestupku bylo nicotné, jelikož nerozhodovala oprávněná úřední osoba.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadená rozhodnutí zrušit.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žalobní námítka jsou totožné s námitkami uplatněnými během správního řízení včetně odvolání, tvrzení o pochybení správních orgánů byla řádně vypořádána v průběhu řízení v napadeném (a prvostupňovém) rozhodnutí, případně v souvisejících rozhodnutích ve věci nevyhovění žádosti o určení neplatnosti doručení rozhodnutí. Žalovaný dále rozsáhle citoval z rozhodnutí o nevyhovění žádosti o určení neplatnosti doručení rozhodnutí. Poté žalovaný sdělil, že je přezkoumávána toliko včasnost žalobcova odvolání, o opožděnosti odvolání však není pochyb. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že prvostupňovým rozhodnutím (ze dne 19. 11. 2020, č. j.: MHMP 1762108/2020/Ško) byl žalobce uznán vinným z přestupku v dopravě, zásilka s rozhodnutím byla zaslána žalobci, žalobce byl následně vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení, dne 30. 11. 2020 byla zásilka připravena k vyzvednutí, dne 18. 12. 2020 byla zásilka vhozena žalobci do schránky (prvostupňové rozhodnutí s doručenkou).
6. Dne 30. 12. 2020 podal žalobce k poštovní přepravě odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, s podáním odvolání spojil žádost o určení neplatnosti doručení prvostupňového rozhodnutí, kterou odůvodnil tím, že nebylo fyzicky možné, aby si písemnost s rozhodnutím včas (tj. do dne 10. 12. 2020) vyzvedl na ukládací poště, situace s nouzovým stavem je zmatená, u většiny pošt jsou fronty, měl mnoho povinností coby jednatel společnosti, zásilku očekával ve schránce dne 11. 12. 2020, tedy následující pracovní den po uplatnění fikce doručení (s ohledem na informaci na výzvě k vyzvednutí uložené zásilky), písemnost ale byla vhozena do schránky až dne 18. 12. 2020, což je skutečný den doručení, do té doby se s písemností nemohl seznámit.
7. Usnesením ze dne 14. 1. 2021, č. j.: MHMP 52612/2021/Ško, prvostupňový orgán nevyhověl žalobcově žádosti o určení neplatnosti doručení prvostupňového rozhodnutí.
8. Proti usnesení ze dne 14. 1. 2021 se žalobce odvolal, odvolání odůvodnil tím, že vyhlášení nouzového stavu nemohl ovlivnit, pobočka pošty s nevyzvednutou zásilkou měla omezenou otevírací dobu na sedm hodin denně, zátěž poboček byla i s ohledem na další okolnosti výrazně zvýšená, měl mnoho starostí jako jednatel společnosti, lhůta deset dní pro přebrání zásilky nebyla za dané situace dostatečná, na pobočce pošty byly neustálé fronty, postávání na poště nemohl věnovat čas, odbornou právní pomoc si nemohl dovolit, důvody odvolání ve věci samé jsou relevantní, k vhození písemnosti do schránky došlo až po týdnu, což nemohl ovlivnit, odvolací lhůta zkrácená na polovinu není dostatečná, nouzový stav má dle Ministerstva vnitra povahu závažných důvodů, jež nastaly bez zavinění účastníka řízení, na jeho straně existují závažné důvody.
9. Dne 26. 3. 2021 bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí (č. j.: MD-6789/2021-160/4), jímž bylo zamítnuto jako opožděné žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 19. 11. 2020.
10. Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 3. 2021, č. j.: MD-6789/2021-160/5, bylo k odvolání žalobce částečně změněno a ve zbytku potvrzeno usnesení ze dne 14. 1. 2021, č. j.: MHMP 52612/2021/Ško, jímž prvostupňový orgán nevyhověl žalobcově žádosti o určení neplatnosti doručení prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný změnil především formulaci výroku, avšak podstatu, tj. zamítnutí žádosti, nezměnil.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

12. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
13. Podle ust. § 24 odst. 2 s.ř. *prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.*
14. Podle ust. § 41 odst. 1 s.ř. *navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.*
15. Podle ust. § 41 odst. 4 s.ř. *správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.*
16. Nejprve se soud věnoval části žaloby směřující proti napadenému rozhodnutí ve věci samé (č. j.: MD-6789/2021-160/4), tj. proti rozhodnutí, jímž bylo žalobcovo odvolání zamítnuto jako opožděné. V rámci přezkumu tohoto rozhodnutí bylo třeba k žalobním námitkám posoudit rovněž otázku neplatnosti doručení prvostupňového rozhodnutí.
17. K důvodům, pro něž si nebyl schopen zásluku vyzvednout včas, žalobce tvrdil, že roku 2020 panovala obtížná situace plná mnohých omezení, poštovní přepážky byly přetížené, hrozilo riziko přenosu infekce, bylo předvánoční období, provozní doby byly omezeny a sám byl pracovní vyčerpán.
18. K posouzení existence vážných důvodů dle ustanovení § 24 odst. 2 s.ř. je třeba zkoumat podmínky pro navrácení v předešlý stav dle ustanovení § 41 odst. 4 s.ř. Jak uvedl i Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) v právní větě k rozsudku ze dne 25. 5. 2022, č. j.: 7 Azs 391/2021 – 51: *„Při podání žádosti o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena podle § 24 odst. 2 správního řádu, vždy dochází k posuzování naplnění podmínek pro prominutí zmeškání úkonu stanovených v § 41 odst. 4 téhož zákona.“*
19. Navrácení v předešlý stav je vyhrazeno skutečně výjimečným případům, jako je náhlá neplánovaná hospitalizace, upadnutí do kómatu apod. K závažným důvodům, pro něž je namíste prominutí zmeškání úkonu, se vyslovil NSS např. v právních větvích k rozsudku ze dne 17. 2. 2015, č. j.: 7 Azs 13/2015 – 28, publ. pod č. 3215/2015 Sb. NSS: *„Závažné důvody, které představují překážku, jež bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon (§ 41 správního řádu z roku 2004), musí být objektivní povahy, přičemž závažnost těchto důvodů se posuzuje vždy podle okolností konkrétního případu. Nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení lze považovat za závažný důvod, který představuje překážku, jež bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon (§ 41 správního řádu z roku 2004), pouze tehdy, pokud mu skutečně brání učinit zmeškaný úkon.“* Např. v rozsudku ze dne 26. 11. 2015, č. j.: 7 As 208/2015 – 48, odmítl NSS plánovanou dovolenou (tj. předvídaný dlouhodobý pobyt v zahraničí) jako výjimečný důvod, pro který by mohlo být prominuto zmeškání úkonu; stejně bylo rozhodnuto i v rozsudku NSS ze dne 30. 5. 2019, č. j.: 5 As 95/2018 – 48, a uvedený rozsudek aproboval i Ústavní soud

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

odmítnutím ústavní stížnosti pro zjevnou neopodstatněnost v usnesení ze dne 30. 9. 2019, sp. zn.: II. ÚS 2560/19.

20. Žalobce coby vážné důvody uváděl bez bližší konkretizace souhrn podmínek, které se v zásadě mohly týkat kterékoliv jiné osoby (nouzový stav, předvánoční období, zkrácená otevírací doba pošt, pracovní zaneprázdněnost apod.). Takové důvody nelze seznat vážnými ve smyslu ustanovení § 24 odst. 2 a § 41 odst. 4 s.ř. Určitá omezení během nouzového stavu obecně nevylučovala elementární fungování úředního styku včetně návštěvy pobočky pošty, došlo toliko k obecně překonatelnému ztížení podmínek pro daný styk. Na rozdíl od nouzového stavu na jaře 2020 již v zimě 2020 nešlo o náhlou a nečekanou, překvapivou záležitost a bylo možné se na ni do jisté míry psychicky i jinak připravit. Žalobci byla ve schránce zanechána výzva a poučení, než došlo k fikci doručení, měl k návštěvě pošty deset dní, nedošel-li si během uvedené doby na poštovní pobočku pro zásilku, nelze mít jeho důvody za závažné; tím méně lze hovořit o jejich prokázání, jak vyžaduje ustanovení § 24 odst. 2 s.ř.
21. Žalobce v průběhu přestupkového řízení požádal o určení neplatnosti doručení prvostupňového rozhodnutí (§ 24 odst. 2 s.ř.), nikoliv o prominutí zmeškání úkonu v podobě podaného odvolání (§ 41 s.ř.), nemohl proto v žalobě s úspěchem brojit proti ztížení samotného podání odvolání. Navíc, pro posouzení závažných důvodů by měla být aplikována stejná kritéria jako u žádosti dle ustanovení § 24 odst. 2 s.ř., tudíž by ani řádný návrh nemohl obstát, krom toho odvolání mohlo být podáno na jakékoliv pobočce pošty, kam jej mohla donést v zásadě jakákoliv osoba, pro podání odvolání proto bylo možné využít ještě mnohem více možností než pro vyzvednutí si zásilky na konkrétní pobočce pošty. Konečně, bylo-li odvolání podáno opožděně, není v zásadě podstatné, zda tak bylo učiněno kratší či delší dobu po uplynutí zákonné lhůty.
22. K stanovisku Ministerstva vnitra lze uvést, že rozpor rozhodnutí správního orgánu s ním ještě nemusí zakládat vadu nezákonnosti. Ze stanoviska přitom nelze vyčíst zcela obecnou instrukci vztahující se na všechny případy a zásadně eliminující přihlédnutí ke konkrétním okolnostem případu. V případě žalobce nenastaly ani s přihlédnutím k nouzovému stavu a dalším potížím natolik zásadní okolnosti, aby byla namíste aplikace tak výjimečného institutu, který představuje určení neplatnosti doručení.
23. Žalobci byla poštovní zásilka doručena fikcí, její následné vhození do schránky již nemá na doručení vliv, jak ostatně naznačil v žalobě samotný žalobce. NSS k tomu v právní větě k rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2016, č. j.: 3 As 241/2014 – 41, sdělil: „*Na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby došlo ke vhození doručované písemnosti do schránky adresáta.*“ Pro posouzení žádosti dle ustanovení § 24 odst. 2 s.ř. tudíž není jakkoliv podstatná skutečnost, kdy a zda vůbec byla zásilka po svém doručení vložena do žalobcovy schránky. Žalobce si během úložní lhůty zásilku nevyzvedl, ač mu v tom nebránily závažné důvody, proto není přiléhavé tvrzení o zkrácení odvolací lhůty, navíc ani faktická možnost dispozice se zásilkou v délce osmi dní není nikterak výrazně krátká, aby bylo objektivně zjevně ztíženo podání odvolání, které přitom postačí podat ve lhůtě toliko v blanketní podobě.
24. Úkolem soudu v tomto řízení je přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí (č. j.: MD-6789/2021-160/4), které se týká opožděného odvolání. Jakkoliv je do něj formálně zařazena úvaha o nesplnění podmínek pro zahájení řízení o dozorcích či mimořádných

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

opravných prostředcích, nejde o posuzování, jež by v případě nedostatků mohlo způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Řízení o dozorčích či mimořádných opravných prostředcích jsou do značné míry autonomní řízení, proti jejichž nezahájení je třeba brojit zvlášť, umožňuje-li to zákon. Nelze přistoupit na snahu obejít opožděnost podaného odvolání, která jediná byla správně vlastním předmětem napadeného rozhodnutí, námitkou chybného nezahájení jiného řízení a domoci se tak meritorního přezkumu prvostupňového rozhodnutí, tzn. samotného jednání žalobce vyhodnoceného jako přestupek. Obdobně o dané námitce obecně smýšlí i NSS, jenž v právní větě k rozsudku ze dne 1. 3. 2013, č. j.: 9 As 172/2012 – 32, vyslovil: *„Skutečnost, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost dle § 92 odst. 1 správního řádu z roku 2004 odvolací orgán blíže nerozvede, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nevede k závěru o nepřezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Zhodnocení této otázky totiž nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí odvolání pro opožděnost.“*

25. Soud nesdílí ani závěr o nicotnosti napadeného rozhodnutí (č. j.: MD-6789/2021-160/4). Nicotnost zakládají toliko ty nejzávažnější vady, kvůli nimž nelze entitu vydanou správními orgány vůbec považovat za rozhodnutí. NSS nicotnost charakterizoval ve druhé právní větě k rozsudku ze dne 22. 7. 2005, č. j.: 6 A 76/2001 – 96, publ. pod č. 793/2006 Sb. NSS: *„Nicotný je správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí.“* Žalobce shledával nicotnost v rozhodování věci neoprávněnou úřední osobou v řízení v prvním stupni. Taková vada by ovšem nedosahovala intenzity nicotnosti, zvláště když úřední osoba rozhodující ve věci evidentně patřila k zaměstnancům prvostupňového orgánu vyřizujícím přestupky (vizte označení „referentka správního řízení – přestupky“ uvedené pod jejím jménem na listinách obsažených ve správním spisu); (k závěru, že rozhodování neoprávněnou úřední osobou nezakládá vadu nicotnosti srov. rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2010, č. j.: 3 Ads 74/2010 - 173). Soud po uvedeném konstatování již dále nezkoumal, zda ve věci rozhodovala oprávněná úřední osoba a zda mohlo v prvostupňovém rozhodnutí dojít k vadě zakládající jeho nezákonnost, jelikož předmětem jeho přezkumu bylo napadené rozhodnutí o opožděnosti podaného odvolání, které netvoří s prvostupňovým rozhodnutím o spáchání přestupku jeden celek, je třeba jej hodnotit zvlášť a soud není povolán, aby při jeho přezkumu přihlížel k těm případným nezákonnostem zcela autonomního prvostupňového rozhodnutí, které se bezprostředně netýkají včasnosti podaného odvolání (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2011, č. j.: 5 As 30/2011 – 93).
26. Soud měl všechny skutečnosti podstatné pro své rozhodnutí za dostatečně prokázané již z údajů obsažených ve správním spisu, a proto všechny žalobcovy důkazní návrhy odmítl pro nadbytečnost.
27. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu proti napadenému rozhodnutí (č. j.: MD-6789/2021-160/4) podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

28. Dále se soud věnoval části žaloby směřující proti napadenému rozhodnutí (č. j.: MD-6789/2021-160/5), jež se týkalo nevyhovění žalobcově žádosti dle ustanovení § 24 odst. 2 s.ř.
29. Soud shledal, že pouhé usnesení o nevyhovění žádosti o určení neplatnosti doručení (resp. rozhodnutí, jímž se rozhoduje o odvolání proti takovému usnesení) samo o sobě nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje žalobcova práva a povinnosti, nejde tudíž o rozhodnutí dle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s., rozhodnutím ve smyslu s.ř.s. je až navazující rozhodnutí, jímž se rozhoduje o celé věci (zde o opožděnosti podaného odvolání).
30. Jelikož usnesení o nevyhovění žádosti dle ustanovení § 24 odst. 2 s.ř. (resp. navazující odvolací rozhodnutí) není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s., jedná se o kompetenční výlukou dle ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s., tj. jde o úkon správního orgánu, který je vyloučen ze soudního přezkoumávání. Proti rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno přitom není žaloba přípustná (§ 68 písm. e) s.ř.s.). Konečně, není-li návrh přípustný soud jej usnesením odmítne (§ 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s.).
31. Totožný náhled zaujal i NSS, který v právní větě k rozsudku ze dne 30. 3. 2022, č. j.: 4 As 192/2019 – 66, konstatoval: „*Usnesení o určení neplatnosti doručení podle § 24 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 41 odst. 6 téhož zákona není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Ze soudního přezkumu je proto vyloučeno podle § 70 písm. a) s. ř. s. Žalobu proti takovému usnesení soud jako nepřípustný návrh odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.*“
32. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu proti napadenému rozhodnutí (č. j.: MD-6789/2021-160/5) podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. jako nepřipustnou odmítl.
33. O náhradě nákladů řízení ve vztahu k napadenému rozhodnutí (č. j.: MD-6789/2021-160/4) bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly. O náhradě nákladů řízení ve vztahu k napadenému rozhodnutí (č. j.: MD-6789/2021-160/5) bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s.; žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Žádný z účastníků tudíž nemá právo na náhradu nákladů řízení v žádné jeho části.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. června 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce